

Ringe i vandet

– en prisbelønnet dokumentar fra Folkekirkens Nødhjælp om katastroforebyggelse i Bangladesh

Produceret for Folkekirkens Nødhjælp af Søren Vestergaard Nielsen, Lene Ejl Jarbøl og Anne Mette Futtrup. Varighed: 11 min.

Filmen blev ved klimatopmødet i Durban i december 2011 kåret som bedste dokumentar om katastroforebyggelse ud af 70 film fra hele verden.

Filmen kan ses på <http://www.noedhjaelp.dk>

Filmen begynder humoristisk med en mand, der står i vand til knæene. Fra en flod i Bangladesh ringer han til Australien. Da han får forbindelse, siger han: "Hallo? Er det Australien? Jeg har et problem med for meget vand og alt for mange mennesker i mit land. Så jeg tænker på, om I har plads til mig og min familie, mine venner og mine fætre og kusiner." Manden fra Bangladesh når at bede om, at 20 millioner af hans landsmænd får plads i Australien, men så bliver forbindelsen afbrudt.

Nogen har seriøst foreslået, at så mange mennesker fra Bangladesh overflyttes til Australien. Det kommer næppe til at ske, og filmens virkelige tema er da også, at mennesker bør have mulighed for at blive i deres land og tage kampen op med de mange oversvømmelser, der plager landet

Bangladesh er et lavt beliggende land med 150 millioner indbyggere, og landet er nok det land i verden, der er hårdest ramt af klimaforandringer. Landet er især plaget af oversvømmelser, der rammer hyppigere og hårdere end før. Filmen handler om, at man kan nå langt via forebyggelsesarbejde. Bl.a. ved det forebyggelsesarbejde, Folkekirkens Nødhjælp støtter gennem sin søsterorganisation i Bangladesh.

I filmen møder vi mennesker, der har mistet alt ved tidligere oversvømmelser. En bonde forklarer, at han har mistet sit hus syv gange. Han har prøvet at miste alt sit kvæg, men på en eller anden måde er det altid lykkedes ham og børnene at overleve.

Vi får derefter at se, hvordan nødhjælp virker. Vi ser, hvordan der sættes ind med uddannelse af lokalbefolkningen. Vi ser, hvordan lokalbefolkningen står sammen om at

hæve deres skole og andre huse, så de kan modstå den næste oversvømmelse. Vi ser også, hvordan beboerne i landsbyen får hver sin rolle i katastrofeberedskabet. Og vi ser, at bonden fra før får hævet sit hus og kan begynde at gøre sig håb for fremtiden.

I filmen ses menneskene ikke som ofre. De ses i stedet som dem, der får mulighed for at gøre noget ved deres situation. Derved genvinder de deres stolthed og en tro på fremtiden.

Filmen kan anbefales til alle, der ønsker indblik i, hvordan klimaforandringer virker i den del af verden samt indblik i, hvordan nødhjælp penge bliver brugt og omsat i konkrete menneskers hverdag.

Provst Keld Balmer Hansen, Bogense